

Η Φωτεινή Βελεσιώτου ερμηνεύει «Τα Διαλεγμένα»

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

[Βελεσιώτου Τα διαλεγμένα-CD-album-2016-696x356-665x250](#)

«Δεν ξέρω αν είναι σωστή, δεν ξέρω αν είναι “ωραία”, ξέρω ότι όταν τραγουδάει κάτι συμβαίνει».

Από τις «Μέλισσες» του Γιώργου Καζαντζή μέχρι τους κατάμεστους συναυλιακούς χώρους -πέρυσι στην Τεχνόπολη, φέτος στο θέατρο Πέτρας- όπου χιλιάδες φωνές τραγουδούν την «Κική της Λησμονιάς» ή το «Δε λες κουβέντα», έχουν περάσει κάμποσα χρόνια (κοντά στα οκτώ). Τόσα χρειαζόταν η 58χρονη συνταξιούχος δασκάλα, με την ιδιαίτερη χροιά που πολλοί την παραλληλίζουν με εκείνη της Μπέλλου, να ξεφύγει από τα συνοικιακές ταβέρνες και τις μικρές μουσικές σκηνές της Θεσσαλονίκης και να φτάσει στο «κέντρο» - κέντρο της προσοχής μας, των συζητήσεων μας, της ανάγκης μας για νέα πρόσωπα και νέα ακούσματα.

Η διπλή δισκογραφική έκδοση «Τα Διαλεγμένα» (Minos Emi) που φτάνει αυτή την εποχή στα χέρια μας με το λάιβ της από την περσινή της εμφάνιση στην Τεχνόπολη (καλοκαίρι του 2015) υποδηλώνει ότι μέσα σ αυτή την οκταετία το όνομα της, απέκτησε και το εμπορικό εκτόπισμα που δικαιολογεί την κυκλοφορία μιας ηχογράφηση λάιβ, ένα μόλις χρόνο μετά την κυκλοφορία του πρώτου της προσωπικού δίσκου σε μουσική Μίνωα Μάτσα και στίχους της Ελένης Φωτάκη, «Είδα του τρελού τα κλάματα».

Το «μυστικό», αν μπορεί να το πει κανείς έτσι, το διαπίστωσα για μια ακόμη φορά, ακούγοντας τη δουλειά αυτή (δικές της πιο σύγχρονες επιτυχίες αλλά και κομμάτια παλιότερα, γνωστά λαϊκά και έντεχνα που έχουν καθιερωθεί από άλλες φωνές). Μπορεί η φωνή της να έχει την ασάδα του ρεμπέτικου όμως παράλληλα διαθέτει έναν ακατέργαστο, χωρίς γιρλάντες συναισθηματισμό που «χτυπάει» κατευθείαν καρδιά. Ο ηλεκτρισμός της σε τραβάει από το μανίκι από τον πρώτο στίχο. Δεν ξέρω αν είναι σωστή, δεν ξέρω αν είναι «ωραία», ξέρω ότι όταν τραγουδάει κάτι συμβαίνει (κι αυτό το κάτι είναι που κάνει τη διαφορά).

Απ αυτή την άποψη λοιπόν έχουν νόημα «Τα Διαλεγμένα». Οι δικές της επιτυχίες (των Γιώργου Καζαντζή, Σταύρου Σιόλα, Μίνωα Μάτσα) αλλά και πολλά παλιά κομμάτια που λέει στα λάιβ της , έντεχνα και λαϊκά που ενώ τα χεις ακούσει

εκατοντάδες φορές, εδώ ξαναζούν κυρίως μέσα από τα ντουέτα που κάνει με τους καλεσμένους της (Λιζέτα Καλημέρη, Ευγένιος Δερμιτάσογλου, Μίλτος Πασχαλίδης, Παντελής Θαλασσινός για τα πιο έντεχνο ρεπερτόριο και Γιώτα Νέγκα και Μανώλης Μητσιάς στο πιο «λαϊκό» δεύτερο cd) . Γλυκός ακουστικός ήχος (ενορχηστρώσεις από τον Νίκο Παπαδογιώργο), ωραίο casting φωνών, εναλλαγές και ροή που κρατούν τον ακροατή. Χορταστική η ακρόαση με είκοσι εννέα τραγούδια, από τα «δικά» της «Διόδια» και την «Στάχτη» μέχρι το «Γιουσουρούμ» του Άσιμου , το «Στα Είπα Όλα» του Πασχαλίδη , το «Ποτέ» του Κραουνάκη και το «Δε λες κουβέντα» του Μούτση. Από το «Ζεϊμπέκικο» του Σαββόπουλου στο «Σαν απόκληρος γυρίζω» του Τσιτσάνη και από το «Θα με δικάσει» του Λάγιου, μέχρι το «Όταν σημάνει η ώρα» του Τσιτσάνη . Cd που αν σου αρέσει η Βελεσιώτου το παίρνεις μαζί σου στο αυτοκίνητο των διακοπών, όταν ετοιμάζεσαι για τις νυχτερινές σου εξορμήσεις . Μικρή συμβουλή: Διαλέξτε μεγάλες αποστάσεις. Το πρώτο cd στο πήγαινε, το δεύτερο στο έλα. Όχι «καπάκι» το ένα μετά το άλλο (με τίποτα). Άλλο το λάιβ με τα ποτάκια του και την έξαψη της στιγμής , άλλο η ακρόαση στο σπίτι (ή στο αυτοκίνητο) όπου το ρεπερτόριο και η φωνή πρέπει να σου αφήνει «ανάσες» να στοχαστείς, να φύγεις. Αλλά για αυτό μας αρέσει η Βελεσιώτου: Γιατί είναι τόσο έντονος ο ηλεκτρισμός της που δεν προλαβαίνεις να σκεφτείς...

290f6fd8a2db971e600217143b29f839_XL

Image not found or type unknown

Χάρη Ποντίδα

Πηγή: tospirto.net